

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5CdoNa/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	2125204568
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:2125204568.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Mgr. Z. X., narodeného XX. J. XXXX, Y., W. Q. XXXX/X, 2/ K. M., narodeného XX. Z. XXXX, Y., W. E. XXX/X, 3/ F. M., narodenej XX. M. XXXX, Y., W. E. XXX/X, 4/ J. E., narodeného XX. S. XXXX, Y., W. E. XXX/X, 5/ O. E., narodenej XX. S. XXXX, Y., W. E. XXX/X, 6/ D. W., narodeného XX. J. XXXX, Y., W. E. XXX/X, 7/ ATANER s.r.o., Trnava, Hviezdoslavova 224/3, IČO: 45955751, 8/ Ing. S. K., narodeného XX. J. XXXX, Y., W. M. H. XXXX/XX, 9/ V. H., narodeného XX. S. XXXX, Y., W. E. XXX/X, všetkých zastúpených advokátskou kanceláriou SOPKO LEGAL s.r.o., Trnava, Paulínska 7523/24, IČO: 47631741, proti žalovaným 1/ Ing. V. O., narodenému XX. N. XXXX, Y., W. E. XXX/X a 2/ Ing. S. O., narodenej XX. O. XXXX, Y., W. E. XXX/X, obidvoch zastúpených advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, Bratislava, Rožňavská 2, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 22C/47/2025, o dovolaní žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 13. augusta 2025 sp. zn. 28Co/103/2025 takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13. augusta 2025 sp. zn. 28Co/103/2025 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 17. 06. 2025 č. k. 22C/47/2025-34 zamietol návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhali uloženia povinnosti žalovaným odstrániť kamerový systém s mikrofónmi a svietidlá na X. NP bytového domu E. X, Y., umiestnený pod odkvapovým žľabom nachádzajúcim sa nad podbráním a na vonkajšej fasáde bytového domu, a to na ľavej strane pri pohľade na podbránie. Návrh zdôvodnili tým, že žalovaní sú ako manželia bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. X v bytovom dome - E. X v Y., zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu, katastrálneho odboru Y. a majú v bytovom dome neoprávnené namontovaný kamerový systém s mikrofónmi a svietidlá smerované do spoločných priestorov, čím dochádza k neoprávnenému spracúvaniu osobných údajov aj k neoprávnenému odpočúvaniu. Žalovaní podľa žalobcov dlhodobo a vážne obmedzujú a znemožňujú výkon vlastníckych práv ostatných

vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, čím zároveň sústavne narušujú ich pokojné bývanie, ohrozujú bezpečnosť a porušujú dobré mravy. Žalovaní od uvedeného konania napriek početným ústnym aj písomnej výzve zo dňa 11. 04. 2025 neupustili a kamerový systém s mikrofónmi neodstránili, navyše namontovali aj svietidlá. Žalobcovia mali za to, že bez nariadenia neodkladného opatrenia je výkon práv ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome bezprostredne ohrozený a porušovaný. S odkazom na § 336 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), podľa ktorého neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami (najmä preto, že medzi stranami nejde o spor o určenie vlastníckeho práva k spoločným častiam domu, spoločným zariadeniam domu, príslušenstvu alebo iným spoločným právam k pozemkom) tvrdili, že nie je dôvod na uloženie povinnosti žalobcom podať žalobu vo veci samej.

1.1. Zamietnutie návrhu žalobcov odôvodnil súd prvej inštancie okrem absencie zdôvodnenia ich aktívnej legitimácie tým, že nejde o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, resp. žalobu podľa osobitného predpisu (§ 137 písm. d) CSP), pretože jej právnym podkladom je § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na strane žalobcov potom neexistuje nútené procesné spoločenstvo. Žalobcovia neosvedčili dôvodnosť podaného návrhu; neuvádzajú, ktoré ohrozené alebo porušené práva potrebujú bezodkladnú úpravu pomerov. Rovnako nezdôvodnili, prečo majú záujem na odstránení kamerového systému, keď neuvádzajú, že by kamerový systém zasahoval do ich práv napr. do práva na ochranu súkromia neoprávneným monitorovaním. Chýba aj tvrdenie o tom, v čom žalobcov ohrozuje alebo obmedzuje vo výkone ich vlastníckeho práva nainštalované svetlo.

1.2. Súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že požadovaný petit nerešpektuje zásadu proporcionality, je neurčitý a nevykonateľný. Žalobcovia síce nazvali svoje podanie ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, no podľa jeho poslednej časti je jeho súčasťou aj žaloba (v prípade, že súd dospeje k záveru, že nie sú splnené podmienky na vydanie neodkladného opatrenia). Podľa okresného súdu „optikou dôkaznej núdze v čase podania žalobného návrhu by bolo plne v súlade so zásadou proporcionality, keby žalobcovia navrhli vydať neodkladné opatrenie ako časovo obmedzené s inou formuláciou povinnosti do právoplatného rozhodnutia vo veci samej“. Až v súdnom spore by sa ukázalo, či ide o atrapu kamery, aké záznamy kamera vytvára, kto ju namontoval, kto je jej vlastníkom a ďalšie relevantné právne skutočnosti. Obsah textácie výroku č. I. znie automaticky na „odstránenie“, pričom požiadavke proporcionality by zodpovedalo slovné spojenie napr. „dočasne zakazuje“. Ďalej je nedostatočne špecifikovaný „kamerový systém“ žalovaných. Z väčšiny fotiek žalobcov (správne má byť uvedené predložených žalobcami pozn. dovolacieho súdu) vyplýva, že na bytovom dome je nainštalovaná jedna kamera, ktorej súčasťou sú káble, nie to, že by jej súčasťou bol zvlášť zvukový mikrofón. Súd prvej inštancie poukázal na rozdiel medzi odstránením kamery a kamerového systému.

1.3. K náhrade trov konania o neodkladnom opatrení súd prvej inštancie uviedol, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 255 ods. 1 CSP).

2. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením zo dňa 13. augusta 2025 sp. zn. 28Co/103/2025 (č. k. 28Co/103/2025-65) o odvolaní žalobcov napadnutom uznesení súdu prvej inštancie rozhodol, že: „v časti mení tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým žalovaným ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne odstrániť kamery na X. poschodí bytového domu E. X, so súpisným číslom XXX, nachádzajúceho sa v katastrálnom území Y., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Y., katastrálny odbor, ktoré sú umiestnené v rámci spoločného dvora pod odkvapovým žľabom nachádzajúcim sa nad podbráním a na vonkajšej fasáde bytového domu na ľavej strane pri pohľade na podbránie, do 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia a vo zvyšku zamietnutia návrhu uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje“.

2.1. V odôvodnení uznesenia odvolací súd (po pomerne rozsiahlom prevzatí obsahu uznesenia súdu prvej inštancie a odvolania žalobcov) zdôraznil svoju viazanosť skutkovým stavom existujúcim v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP) a skutočnosť, že žalovaní sa na výzvu dovolacieho súdu (§ 329 ods. 1 druhá veta CSP) k odvolaniu ani k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyjadrili. Citoval právnu úpravu uvedenú v § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 os. 1,2, § 329 ods. 1 CSP a vysvetlil teoretické východiská týkajúce sa rozhodovania súdu o neodkladnom opatrení vrátane toho, že osvedčenie nároku znamená aj osvedčenie toho, že po právnom posúdení nesporného skutkového stavu možno predpokladať danosť práva, ktorému sa poskytuje neodkladná ochrana.

2.2. Čiastočnú zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 388 CSP) odvolací súd (34. bod odôvodnenia

jeho uznesenia) odôvodnil tým, že žalobcovia osvedčili danosť nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Nebolo sporné, že kamerový systém bol žalovanými namontovaný neoprávnene (keď títo nevyužili svoje právo a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa nevyjadrili, resp. skutkové tvrdenia žalobcov nepopreli), bez súhlasu ostatných vlastníkov bytov v bytovom dome. Tento kamerový systém neoprávnene zaznamenáva osoby žalobcov (aj iné osoby), čím dochádza k zásahu do práva na ochranu súkromia žalobcov (§ 11 Občianskeho zákonníka) aj do ich práva pokojne užívať spoločné časti bytového domu, ktorých sú spoluvlastníkmi (§ 126 Občianskeho zákonníka). Poukázal na to, že žalovaní nemajú oprávnenie spracúvať osobné údaje iných osôb, keď vzhľadom na pasivitu žalovaných v konaní nie je sporné, že nejde o atrapy kamier, ale o funkčný kamerový systém, ktorý zaznamenáva žalobcov v spoločných priestoroch bytového domu. Pokiaľ dochádza k spracúvaniu osobných údajov žalobcov bez ich súhlasu neoprávnenými osobami, je daná neodkladná potreba takémuto konaniu zamedziť. Odvolací súd mal za naplnený princíp opodstatnenosti. Uložením povinnosti žalovaným odstrániť kamery (nie celý kamerový systém) možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobcovia domáhajú (princíp efektívnosti). Uložením povinnosti odstrániť kamery žalovaní nebudú obmedzení neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality). Odvolací súd objasnil, že na nainštalovanie kamerového systému, ktorý sleduje (významovo správnejšie by malo byť uvedené prostredníctvom ktorého sú sledované pozn. dovolacieho súdu) spoločné priestory bytového domu, je potrebný súhlas ostatných vlastníkov bytov v bytovom dome, ktorým žalovaní nedisponujú. Odvolací súd zdôraznil, že odstránením kamier sa dosiahne účel sledovaný žalobcami; kamery zaznamenávajú obrazové, prípadne obrazovo-zvukové záznamy a bez nich je kamerový systém nefunkčný. Na ochranu práv žalobcov preto postačuje odstránenie kamier, nie celého kamerového systému (s nevedno akými súčasťami).

2.3. Pri návrhu na odstránenie osvetlenia aj odvolací súd dospel k záveru o chýbajúcom odôvodnení uplatneného nároku. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní doplnili, že odstránenie svietidiel žiadajú nielen preto, že sú neoprávnene namontované, ale aj preto, že nimi žalovaní nad mieru primeranú pomerom obťažujú žalobcov ako vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome neprijemným osvetlením, najmä počas nočného pokoja, čím je vážne ohrozovaný výkon ich vlastníckych práv aj právo na pokojný a nerušený spánok, ide o novoty v odvolacom konaní, pre akceptáciu ktorých nebol zistený žiaden z dôvodov uvedených v § 366 CSP.

2.4. Pre úplnosť odvolací súd dodal, že aj v prípade, ak by nové skutkové tvrdenia o obťažovaní žalobcov svietidlami neboli novotami, ide o skutkové tvrdenia, ktoré neboli žalobcami ani v odvolacom konaní osvedčené a absentuje aj naliehavosť potreby odstránenia svietidiel vyžadovaná zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia. V zhode so súdom prvej inštancie uviedol, že z obsahu návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 124 ods. 1 CSP) vyplýva, že súčasne ide aj o žalobu vo veci samej a návrh žalobcov na odstránenie kamerového systému a svietidiel bude predmetom konania vo veci samej.

2.5. Odvolací súd konštatoval, že vzhľadom na to, že ide o konanie o neodkladnom opatrení, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej, rozhodne o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie bude končiť.

3. Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu podali žalovaní dovolanie tvrdiac existenciu dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. e), f) Civilného sporového poriadku. Porušenie svojho práva na spravodlivý proces žalovaní (ďalej aj „dovolatelia“) videli v tom, že odvolací súd rozhodol o odvolaní pred uplynutím lehoty danej žalovaným na vyjadrenie sa k návrhu (na druhý deň po tom, ako si žalovaní výzvu na vyjadrenie prevzali), v nedostatočnom odôvodnení uznesenia dovolacieho súdu (odvolací súd opomenul posúdenie legálnosti kamerového systému a vykonanie testu proporcionality), v porušení zásady rovnosti zbraní (vyhovet návrhu, ktorý neobsahoval základné skutkové tvrdenia odôvodňujúce porušenie práva a naliehavú potrebu neodkladnej úpravy pomerov) a namietli nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 9/ V. H.. Argumentovali, že kamery smerujú na spoločný dvor, ktorý je za účelom vstupu do prevádzky V. H. cez deň voľne prístupný a fakticky má povahu verejného priestranstva. Odvolací súd podľa dovolateľov nezdôvodnil, prečo žalovaní ako spoluvlastníci spoločného dvora fakticky majúceho charakter verejného priestranstva nemôžu predmet svojho vlastníctva sledovať kamerami; neoznačil žiadne zákonné ustanovenie, z ktorého by vyplývalo, že na takéto konanie je potrebný súhlas ostatných spoluvlastníkov. Odvolací súd sa nevysporiadal s otázkou súkromia na verejne prístupnom dvore.

4. Žalobcovia vo vyjadrení navrhli odmietnutie príp. zamietnutie dovolania uplatniac si plnú náhradu trov dovolacieho konania. Uviedli, že žalovaní boli na vyjadrenie vyzvaní výzvou zo dňa 06. 08. 2025, doručenou 12. 08. 2025. V lehote 10 dní (do 22. 08. 2025) sa žalovaní, od 13. 08. 2025 zastúpení advokátom, nevyjadrili. Žalovaní nerozporujú, že svoje vyjadrenie podali oneskorene, po týždni (30. 08. 2025). Ako vyplýva z 34. bodu odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu a z doložky o autorizácii, dátum uvedený ako dátum vydania uznesenia odvolacieho súdu 13. 08. 2025 je chybný/nesprávny, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané dňa 27. 08. 2025, teda po zmeškaní lehoty na vyjadrenie sa žalovaných. Poukázali aj na § 435 a § 442 CSP a na to, že žalovaní v dovolaní uznali správnosť a zákonnosť uznesenia odvolacieho súdu, keď nepopreli, že kamerový systém je funkčný (kamery nie sú atrapy) a bol nainštalovaný bez súhlasu ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Potrebu neodkladnej úpravy pomerov žalovaní priznali tým, že neoprávnené zaznamenávanie žalobcov aj iných osôb a neoprávnené spracúvanie ich osobných údajov udržiavajú od roku 2017. Dovolací dôvod podľa § 420 písm. e) CSP žalovaní odôvodnili procesným postupom sudcov, teda skutočnosťami, ktoré sudcov nevylučujú z prejednávania a rozhodovania sporu (§ 49 ods. 3 CSP), preto podmienky tohto dovolacieho dôvodu nie sú naplnené. Ďalej žalobcovia popreli porušenie rovnosti zbraní tým, že žalobcovia sa v súdnom konaní vyjadrili dvakrát (návrh na vydanie neodkladného opatrenia a odvolanie proti uzneseniu okresného súdu) a žalovaní ani raz, keďže žalovaní po výzve odvolacieho súdu v súlade s § 329 ods. 1 CSP k riadnemu a včasnému vyjadreniu nepristúpili. Žalobcovia sa nestotožnili s tým, že malo dôjsť k strate aktívnej vecnej legitímácie žalovaného 9/, keďže aktívna vecná legitímácia žalobcov je prepojená s ich porušením práva na ochranu súkromia, resp. aj s inými už pomenovanými ohrozenými alebo porušenými právami. Odhliadnuc od uvedeného, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Uznesenie odvolacieho súdu je podľa žalobcov odôvodnené riadne, najmä ak sa odpoveď v odôvodnení rozhodnutia nevyžaduje na každý argument strany (žalovaní svoje argumenty riadne a včas súdu neprezentovali).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom advokátom (§ 429 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru o dôvodnosti podaného dovolania.

6. Dovolatelia uplatnili ako dovolací dôvod vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Dovolací súd sa vzhľadom na charakter dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu zaoberal v prvom rade prípustnosťou dovolania. Už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) najvyšší súd uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

8. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť - za istých predpokladov - tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať aj v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP; konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“.

9. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti jeho strán, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia a na jeho riadne odôvodnenie, zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

10. Okresný súd vychádzal vo svojom zamietajúcom uznesení z toho, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný spolu so žalobou vo veci samej. V 15. bode odôvodnenia uznesenia totiž uviedol cit.: „V tomto prípade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, resp. následná žaloba nie je žalobou podľa osobitného predpisu podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku.....“ a v bode 29 cit. „Vzhľadom k tomu, že žalobcovia síce nazvali svoje podanie ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe poslednej časti návrhu súd dospel k záveru, že súčasťou tohto návrhu je aj samotná žaloba. Uvedené vyplýva z formulácie žalobného petitu v prípade, že súd dospeje k právnomu záveru, že nie sú splnené podmienky na vydanie neodkladného opatrenia“. Súd prvej inštancie potom ďalej rozvádza, že zásade proporcionality by zodpovedal návrh žalobcov na vydanie časovo obmedzeného neodkladného opatrenia s inak formulovanou povinnosťou, ktorá má byť uložená do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Ani o náhrade trov konania o neodkladnom opatrení okresný súd nerozhodol, pretože nejde o súdne rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

11. Odvolací súd posudzoval naplnenie zákonných podmienok a danosť skutkových okolností odôvodňujúcich nariadenie vo veci žalobcami navrhovaného neodkladného opatrenia (24. bod odôvodnenia odvolacieho uznesenia). V 40. bode svojho uznesenia odvolací súd konštatoval, že z obsahu návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 124 ods. 1 CSP) vyplýva, že súčasne ide aj o žalobu vo veci samej, preto návrh žalobcov na odstránenie kamerového systému a svetidiel bude predmetom konania vo veci samej. Aj pri odôvodnení svojho rozhodnutia venovanej náhrade trov konania (bod 41) odvolací súd uviedol, že „Vzhľadom na to, že sa jedná o konanie o neodkladnom opatrení, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej, rozhodne o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania, zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, súd v rozhodnutí, ktorým sa predmetné konanie bude končiť“.

12. Vo výroku svojho uznesenia odvolací súd uviedol „v časti mení tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým žalovaným ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne odstrániť kamery, do 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia a vo zvyšku zamietnutia návrhu uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje“ (celý výrok viď v bode 2 tohto uznesenia dovolacieho súdu).

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potreba bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 333 CSP neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

16. Podľa § 329 ods. 1 druhá veta, ods. 2 CSP ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o

zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Podľa § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

18. Podľa § 337 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

19. Zo zhora uvedeného vyplýva, že sudy nižších inštancií vychádzali z toho, že žalobcovia sa domáhali vydania neodkladného opatrenia v konaní, v ktorom sa zároveň domáhali rozhodnutia vo veci samej. Vychádzali nielen z označenia podania, ktorým bolo konanie začaté, ako Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ale aj z jeho obsahu (§ 124 CSP), z ktorého mal vyplynúť aj návrh na rozhodnutie vo veci samej. Dovolací súd z návrhu žalobcov zistil, že títo sa domáhali nariadenia neodkladného opatrenia a „Za predpokladu, že by súd dospel k záveru, že formálne alebo materiálne podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú splnené“ navrhli, „aby súd rozhodol vo veci samej nasledovne:“.

20. Výrok súdneho rozhodnutia je jeho základnou časťou, tvoriacou podklad núteného výkonu rozhodnutia, preto musí byť zrozumiteľný, jednoznačný a presný. Musí z neho bez akýchkoľvek pochybností vyplývať, o akých právach a povinnostiach bolo rozhodnuté, či, komu a aká povinnosť bola uložená a obvykle aj v akej lehote má byť splnená. Znenie výroku je závislé na jednej strane od uplatneného nároku, na strane druhej od posúdenia jeho dôvodnosti súdom.

21. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uvádza, že nerozhodoval o neodkladnom opatrení vo veci samej. Používajúc argumentum a contrario odvolací súd potom tvrdí, že ním vydané neodkladné opatrenie má dočasný charakter. Uvedené sa ale nijakým spôsobom neodrazilo v enunciate jeho uznesenia; dočasný charakter úpravy práv a povinností strán sporu vo výroku uznesenia odvolacieho súdu vyjadrený nie je. Zároveň, ak odvolací nariadil neodkladné opatrenie len dočasného charakteru, bolo jeho povinnosťou postupovať podľa § 337 ods. 1 CSP a poučiť žalovaných, ktorým neodkladným opatrením uložil povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Odvolací súd takto nepostupoval. Dovolací súd potom z hľadiska prípustnosti dovolania musel dospieť k jedinému záveru, že ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí a dovolanie podané dovolateľmi podľa § 420 písm. e), f) je prípustné. Tento rozpor medzi výrokom a odôvodnením uznesenia odvolacieho súdu súčasne predstavuje procesný postup, ktorý robí jeho rozhodnutie nejasným a nepreskúmateľným a zakladá vadu zmatčnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. K jej existencii prispelo aj to, že odvolací súd neobjasnil, prečo považoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako návrh podaný súčasne so žalobou vo veci samej v situácii, keď žalobcovia podmienili vydanie meritórneho rozhodnutia výsledkom konania o neodkladnom opatrení (porovnaj text v úvodzovkách na konci odseku 19 tohto uznesenia dovolacieho súdu); odvolací súd sa nezaoberal tým, či je takýto procesný postup navrhnutý žalobcami (rozhodovať o žalobe vo veci samej, ktorá mala byť podaná spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, iba v prípade nenaplnenia podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia) vôbec právnou úpravou aprobovaný.

22. Integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces (fair trial) tak, ako je vymedzené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) je garancia, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Z ustanovenia § 420 písm. e) CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Dovolatelia v dovolaní tvrdili, že „Postup odvolacieho súdu, ktorý rozhodol nečakajúc na uplynutie

lehoty na vyjadrenie žalovaných, je takou extrémnou svojvôľou a porušením procesných pravidiel, že to zakladá vylúčenie všetkých sudcov senátu z rozhodovania, keďže všetci hlasovali za vydanie uznesenia. Dovoláním napadnuté uznesenie teda bolo vydané vylúčenými sudcami.“ Dovolací súd dáva do pozornosti dovolateľov, že Civilný sporový poriadok v § 52 a nasl. upravuje uplatnenie námietky zaujatosti stranou sporu (obsahujúcej náležitosti vymedzené v § 52 ods. 2 CSP) z dôvodov uvedených v § 49 ods. 1 CSP (pomer sudcu k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, pre ktorý možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti) a v lehote podľa § 53 ods. 1 CSP (najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený). Dovolací súd nasledujúc uvedený zákonný postup konštatuje, že tvrdenie dovolateľov o prejednaní a rozhodnutí sporu nie nezaujatými sudcami senátu odvolacieho súdu nemožno považovať za riadne vznesenú námietku zaujatosti. Navyše, ako vyplýva z vyššie citovanej časti dovolania, dovolatelia prostredníctvom ich právneho zástupcu za dôvod zaujatosti sudcov odvolacieho súdu výslovne označili (procesný) postup odvolacieho súdu napriek tomu, že ustanovenie § 49 ods. 3 CSP zakotvuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Dovolací dôvod podľa § 420 písm. e) CSP dovolatelia teda uplatnili nedôvodne.

23. Dovolatelia označili za porušenie svojho práva na spravodlivý proces aj to, že odvolací súd síce realizoval procesný postup podľa druhej vety prvého odseku §-u 329 CSP a žalovaných vyzval na vyjadrenie sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, no rozhodol o odvolaní žalobcov skôr, ako žalovaným uplynula lehota na podanie vyjadrenia. Dovolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že odvolací súd vyzval žalovaných na vyjadrenie sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia písomným podaním zo dňa 07. 08. 2025, ktoré bolo každému žalovanému doručené 12. 08. 2025. Lehota v trvaní 10 dní od doručenia tejto výzvy na podanie vyjadrenia začala plynúť nasledujúcim dňom 13. 08. 2025 a uplynula v piatok 22. 08. 2025. Odvolací súd vydal rozhodnutie dňa 13. 08. 2025, čo vyplýva nielen z jeho písomného vyhotovenia, ale aj z doložky o jeho autorizácii a skutočnosť, že sudcovia senátu odvolacieho súdu toto rozhodnutie podpísali 27. 08. 2025 je v posudzovanom spore bez právneho významu. Z hľadiska prípadného porušenia práva žalovaných na spravodlivý proces je relevantné totiž to, či žalovaní využili svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia včas, v lehote 10 dní, teda do 22. 08. 2025. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že tak neurobili, vyjadrili sa podaním z 31. 08. 2025, doručeným odvolaciemu súdu 01. 09. 2025. V súhrne uvedeného je potom právne bezvýznamné, či odvolací súd s vydaním svojho rozhodnutia vyčkal na márne uplynutie lehoty určenej na vyjadrenie sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (keďže žalovaní sa vyjadrili po jej márnom uplynutí a nepožiadali o prípadné odpustenie jej zmeškania).

24. K námietkam dovolateľov týkajúcim sa nedostatkov odôvodnenia dovoláním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu treba uviesť, že jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 220, § 236, § 393 ods. 2 CSP, I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a právnymi závermi. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán významnými pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Séria A, č. 254-B, str. 49, § 30). Inak povedané, ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko, Hiro Balani c. Španielsko, Georgiadis c. Grécko, Higgins c. Francúzsko).

25. Odvolací súd, hoci vychádzal aj z účelu a špecifik konania o nariadení neodkladného opatrenia, dospel k záveru, že uznesenie odvolacieho súdu vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí nespĺňa v miere vybočujúcej z limitov spravodlivého procesu tak, ako je rozvedené vyššie, v závere 21. bodu odôvodnenia tohto uznesenia dovolacieho súdu.

26. Dovolací súd uzatvára, že dovolanie žalovaných je dôvodné, pretože v ňom opodstatnene namietali, že odvolací súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby ako strana sporu uskutočňovali im patriace procesné práva v miere porušujúcej právo na spravodlivý proces. Z dôvodu, že konanie bolo zaťažené vadou podľa § 420 písm. f) CSP, musel dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Odvolací súd bude v ďalšom konaní postupovať tak, aby jeho rozhodnutie naplnilo všetky atribúty preskúmateľného a riadne odôvodneného rozhodnutia.

27. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.